

Bespiegelingen van een penningmeester

Sake de Vlas

Eind 2003 attendeerde vogelmaat Kees mij er op dat Rob Bijlsma de financiële- en ledenadministratie onder zijn hoede had genomen en er weer vanaf wilde. Dat was net iets voor mij, volgens Kees; ik was wel "administratief onderlegd". Dat kan Kees gemakkelijk zeggen, want hij laat de administratie van ons inventarisatiegebied graag aan mij over, al meer dan 20 jaar trouwens, maar dat terzijde. Rob wilde inderdaad van de administratie af en op mijn vraag waarom hij het eigenlijk deed was het cryptische antwoord: "iemand moet het toch doen". Nu kun je een heleboel goede dingen aan Rob toeschrijven, maar een ledenadministratie en al helemaal een financiële administratie... Als "antimonetarist" is hij daar niet geschikt voor: het kost hem ook teveel tijd. Tijd die hij liever aan onderzoek, artikelen en literatuur besteedt.

In eerste instantie heb ik alleen de ledenadministratie overgenomen. Aan de slag met een MS-Excel bestand voor het jaar 2004 met 1932 leden. Die hebben allemaal een acceptgiro gekregen. Vervolgens werd aan 706 leden een betalingsherinnering gestuurd en uiteindelijk bleken er 284 wanbetalers te zijn, ofwel 14.7% ontving trouw de Takkelingen van de WRN zonder ervoor te betalen. Een grote opschoning was het gevolg. Voor het jaar 2005 waren de verwachtingen hoog gespannen. Een bijgewerkt ledenbestand, in de laatste Takkeling van 2004 een oproep van Rob om graag voor het einde van het jaar te betalen omdat we een schatting moeten maken voor het te drukken aantal Takkelingen voor februari 2005, kortom een makkie. Het resultaat... 195 betalingsherinneringen gingen de deur uit en 42 leden besloten toch maar niet te betalen. Voor 2006 was alles weer keurig geregeld: een oproep van Rob in de Takkeling 2005(3) en een brief bij de acceptgiro waarin duidelijk gevraagd werd om op tijd te betalen.

Eind december werd de balans opgemaakt; er bleken 281 betalingsherinneringen de deur uit te moeten. Dat is weer een paar avonden doorpoten. Bovendien moeten er 281 postzegels geplakt worden van € 0,39 (dat is dus € 109,59 + een acceptgiro van € 0,10 per stuk + een enveloppe van een paar cent per stuk... sneu geld en veel werk).

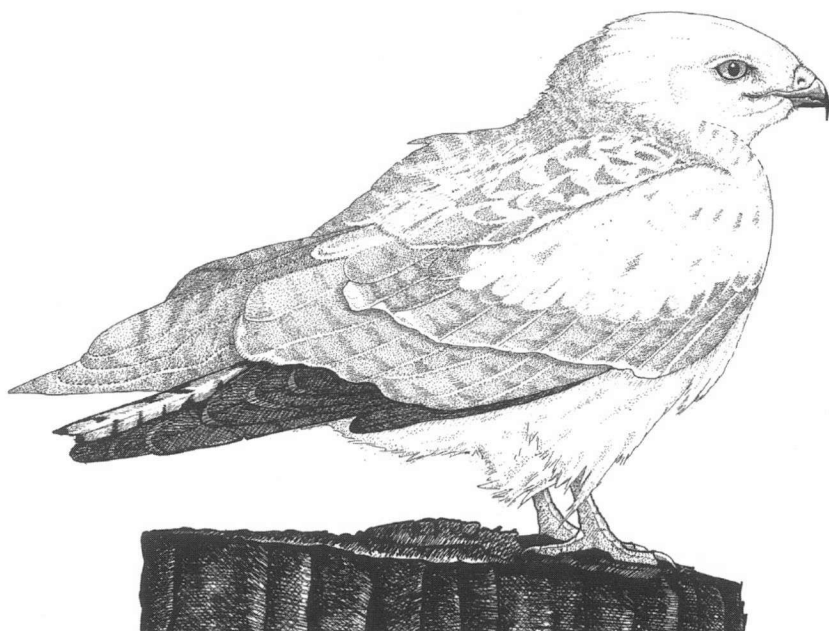
Bij de laatste Takkeling van elk kalenderjaar zit een brief + acceptgiro voor de betaling van het volgende kalenderjaar. Dat betekent zes avonden stevig doorwerken om ruim 1500 acceptgiro's (het huidige ledenbestand) uit te draaien en ze vervolgens in drieën te vouwen en in een vensterenveloppe te doen. Dan gaat de hele handel naar onze drukker in Hoogeveen die de vensterenvelopjes als adressering gebruikt bij het insealen van de Takkeling. Vervolgens komen er een heleboel betalingen binnen van de Postbank: stapels (bedankt mensen die tijdig betaald hebben!) Dat is elke keer weer een paar avonden werk; kortom de klus die je op je genomen hebt en dus geen gezeur.

Maar goed, dan komt de Takkeling bij me in de bus en alle mensen die betaald hebben krijgen er ook een. Toch wel een beetje een feest als je de omslag ziet van Ulco en de artikelen doorloopt die er in staan. Het echte lezen moet nog maar even wachten want er komen nog steeds verlate betalingen binnen. Die moeten alsnog een Takkeling krijgen. Ruim 20 heb ik er tot nu toe verstuurd, na ze eerst in een envelop te hebben gedaan, adressering erop, voldoende porto, dan nog bijna 2 km naar de postbus in Gieten op de fiets... Dat kost je zo een middag.

Beste mensen, ik zie helemaal niet tegen werken op, hoor; ik doe het graag. Maar de laat-betalers zouden het me wel een stuk gemakkelijker kunnen maken door op tijd te betalen.

Bij de laatste Takkeling van 2006 (medio oktober) zal weer een acceptgiro zitten met de vriendelijke vraag om zo snel mogelijk te betalen voor 2007. Doe dat alstublieft en maak het leven van jullie administrateur/penningmeester niet onnodig complex. Ik ben maar een simpele ziel en al die toestanden: je zou er bijna stress van krijgen.

Met een vriendelijke groet van de penningmeester die inmiddels ook de boeken- en ledenadministratie voert.



Buizerd, getekend door Ronald Messemaker.